

Teodor Bujnicki

Gwiazdy spadające

Niepodległość i Pamięć 19/1-4 (37-40), 146

2012

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Gwiazdy spadające

Nie tak powinno być, nie tak –
nie tak, jak dziś i wczoraj –
Przesiane przez nocy przetak
gwiazdy spadają wieczorem...

Mocne powinny być ręce,
mocne powinny być słowa –
– Gwiazdy spalają się w męce
w upalne noce sierpniowe...

Tak długo stoję, tak długo...
serce mi stliło zwątpienie.
– Z jękiem padają na ugór
czarne wystygłe kamienie.